EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 22.6.2021
COM(2021) 316 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

o uplatňování nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 o zavedení kontrolního režimu Unie k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky podle požadavků článku 118 na období 2015–2019

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

o uplatňování nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 o zavedení kontrolního režimu Unie k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky podle požadavků článku 118 na období 2015–2019

1. Úvod a souvislosti

Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009[1] (dále jen „nařízení o kontrolním režimu“) stanoví režim EU pro kontrolu rybolovu k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky[2] (SRP). Společně s nařízením o nezákonném, neregulovaném a nehlášeném rybolovu (rybolovu NNN)[3] a nařízením o udržitelném řízení vnějšího loďstva[4] stanoví nařízení o kontrolním režimu pravidla a opatření pro kontrolu, inspekci a prosazování na základě globálního a integrovaného přístupu.

Zúčastněné strany zapojené do správy a provádění režimu pro kontrolu rybolovu zahrnují členské státy, Evropskou komisi, Evropskou agenturu pro kontrolu rybolovu (EFCA)[5] a komerční provozovatele. Nařízení o kontrolním režimu se vztahuje na celý řetězec rybolovných činností „ze sítě na talíř“.

Tento dokument je reakcí na právní povinnost Komise podávat Evropskému parlamentu a Radě zprávy o uplatňování nařízení o kontrolním režimu v členských státech každých pět let (čl. 118 odst. 2).

V roce 2017 Komise přijala první zprávu o provádění a hodnocení nařízení o kontrolním režimu, která se vztahuje na prvních pět let (2010–2014) od jeho vstupu v platnost[6]. Hodnocení ukázalo, že nařízení o kontrolním režimu je pro dosažení cílů SRP a vymáhání ochranných a řídících opatření zásadní. Zásady a ustanovení nařízení o kontrolním režimu řeší problémy, které vedly v minulosti k rozsáhlému překračování kvót a nedostatečnému dodržování pravidel pro rybolov. Analýza v první zprávě rovněž ukázala, že členské státy provedly hlavní ustanovení nařízení o kontrolním režimu, ale vzhledem ke složitosti pravidel a času potřebnému k přizpůsobení došlo při provádění některých z ustanovení v určitých případech k prodlevě. Ve zprávě byl rovněž učiněn závěr, že ačkoli nařízení o kontrolním režimu pomohlo zlepšit režim pro kontrolu rybolovu i dodržování pravidel společné rybářské politiky, nebylo pro daný účel zcela vhodné (viz oddíl 3.1). S cílem řešit zjištěné nedostatky Komise v roce 2018 přijala návrh k revizi režimu EU pro kontrolu rybolovu[7]. Tento návrh se v současné době projednává s Radou a Evropským parlamentem.

---

1 Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1.

2 Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22.

3 Úř. věst. L 286, 29.10.2008, s. 1.

4 Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 81.

5 https://www.efca.europa.eu.

6 COM(2017) 192 final.

7 COM(2018) 368 final.

Tato druhá zpráva poskytuje přehled provádění zásadních ustanovení nařízení o kontrolním režimu na období 2015–2019.

Informace předložené v tomto dokumentu se opírají o: i) údaje oznámené členskými státy podle článku 118 nařízení o kontrolním režimu[8]; ii) připomínky Komise vyplývající z auditů, ověřování a inspekcí prováděných v souladu s hlavou X nařízení o kontrolním režimu; iii) informace navazující na tyto audity, ověřování a inspekce; iv) jednání, která proběhla v rámci skupiny odborníků pro kontrolu rybolovu a dodržování pravidel a v) ostatní související činnosti (např. pracovní setkání, zasedání).

2. Provádění nařízení o kontrolním režimu ze strany členských států

Za zajištění správného provádění režimu pro kontrolu rybolovu odpovídají členské státy. Během let 2015–2019 členské státy nadále zlepšovaly provádění nařízení o kontrolním režimu. V oblastech, v nichž dříve byly zjištěny nedostatky během předchozího sledovaného období, došlo ke zlepšení, zejména se jedná o: i) sankční a bodové systémy; ii) sledování malých plavidel; iii) hlášení údajů o úlovku z malých plavidel a iv) výměnu údajů. Ačkoli jsou tato zlepšení vítána, digitalizace údajů o rybolovu zůstává neúplná a v této oblasti je zapotřebí většího úsilí. Podobně platí, že ačkoli došlo ke zlepšení sankčních systémů členských států (včetně zavedení bodových systémů), je pro zajištění účinného a rovného uplatňování a prosazování těchto opatření třeba učinit více. Další podrobnosti o těchto bodech jsou uvedeny v oddílech níže.

2.1. Podmínky přístupu do vod a ke zdrojům a kontroly řízení loďstva

Aby se zajistilo, že rybolovné činnosti jsou provozovány v souladu s pravidly SRP, musí být vázány na **licenci k rybolovu**, a pokud platí zvláštní podmínky, na **oprávnění k rybolovu**. Celkový počet platných licencí k rybolovu nahlášených členskými státy se v letech 2015–2019 mírně snížil z téměř 96 000 platných licencí k rybolovu v roce 2015 na přibližně 91 000 v roce 2019. Během tohoto období členské státy oznámily, že více než 1 500 licencí k rybolovu bylo dočasně pozastaveno a více než 1 100 jich bylo trvale odebráno. Počet oprávnění k rybolovu se zvýšil z 30 500 v roce 2015 na více než 38 500 v roce 2019, přičemž 154 bylo dočasně pozastaveno a 187 trvale odebráno.

Aby byla zajištěna účinná kontrola, musí členské státy provozovat **systém sledování plavidel** a rybářská plavidla o celkové délce (LOA) 12 a více metrů musí být vybavena zařízením umožňujícím příslušným orgánům je automaticky lokalizovat a identifikovat. Některá plavidla však mohou být od tohoto požadavku osvobozena, pokud: i) je jejich celková délka mezi 12 a 15 metry a pokud provozují činnost výhradně v teritoriálních vodách členského státu vlajky nebo ii) nikdy netráví na moři více než 24 hodin od vyplutí do návratu do přístavu. Analýza údajů nahlášených členskými státy naznačuje, že ačkoli je tato odchylka

[8] Rozsáhlý a podrobný přehled údajů oznámených členskými státy je k dispozici v souhrnné zprávě s údaji oznámenými členskými státy v souladu s článkem 118 nařízení o kontrolním režimu na internetových stránkách Circabc (europa.eu) společně s původními předloženými zprávami.

stále široce uplatňována, míra využívání systému sledování plavidel u plavidel o celkové délce 12 až 15 metrů vzrostla z přibližně 35 % v roce 2015 na 40 % v roce 2019.

Klíčovým prvkem režimu EU pro kontrolu rybolovu je **kontrola výkonu motorů**. Výkon motorů a hrubá prostornost rybářských plavidel jsou dva ukazatele kapacity regulované režimem vstupu a výstupu[9]. Jedná se rovněž o dva ukazatele kapacity, pro které SRP stanoví stropy. Z těchto důvodů závisí řízení kapacity loďstva, včetně režimu vstupu a výstupu pro rejstřík rybářského loďstva EU[10], na přesném a spolehlivém zaznamenávání těchto dvou parametrů. Přesnost prohlášení členských států o výkonu motorů má zásadní význam pro zajištění toho, aby nebyly překročeny kapacitní limity jejich loďstev, takže kapacita loďstva EU bude nadále v souladu s intenzitou rybolovu, která zabraňuje nadměrnému rybolovu populací. V roce 2019 Komise zveřejnila studii o ověřování výkonu motorů v patnácti členských státech[11]. Studie odhalila, že nesoulad je rozšířen ve všech členských státech, oblastech a u všech druhů plavidel zahrnutých do studie. Zjištění vyvolávají otázky ohledně celkového souladu členských států se stropy rybolovné kapacity a s režimem vstupu a výstupu. Studie rovněž potvrdila, že stávající ustanovení o kontrole výkonu motorů nejsou pro daný účel zcela vhodná. Fyzické testování výkonu motorů je mimoto nákladné a obtížné jak pro orgány, tak pro provozovatele. Toto fyzické testování je také často neúčinné, protože výkon motorů může být během zkoušky nebo po ní nenápadně upraven. Proto se zdá vhodné přejít na systém „průběžného sledování motorů“ alespoň pro určité segmenty loďstva. Přechod k tomuto systému Komise již navrhla ve svém návrhu revidovaného režimu pro kontrolu rybolovu.

S cílem lépe sledovat údaje o loďstvu a kapacitu loďstva na úrovni EU Komise aktualizovala rejstřík loďstev EU[12,13]. Rejstřík obsahuje databázi, která je částečně veřejně přístupná.

2.2. Nástroje pro hlášení úlovků, vážení a sledovatelnost

K usnadnění účinného sledování jsou rybářská plavidla EU o LOA nejméně 10 metrů povinna vést **lodní deník rybolovu**. U plavidel o LOA 12 metrů nebo více musí být deník veden v elektronické podobě (elektronický deník), ačkoli výjimka může určitým **plavidlům o LOA 12 až 15 metrů** povolit používání tištěného deníku[14]. Údaje ukazují obecný trend klesajícího využívání tištěného deníku, ačkoli jeho využívání je stále rozšířené. Počet plavidel o LOA nad 12 metrů, která měla elektronický deník, vzrostl z 4 800 v roce 2014 na téměř 8 700 v roce 2019. Tento nárůst je způsoben vyšší mírou elektronických deníků v

---

9 Úř. věst. L 169, 30.6.2017, s. 1.

10 Úř. věst. L 34, 9.2.2017, s. 9.

11 https://publications.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/a867cbac-8e90-11e9-9369-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-99423821.

12 Pro širokou veřejnost byl od června 2018 na portálu Europa pravidelně zveřejňován excelový soubor s údaji z aplikace. Webová aplikace v současné podobě byla spuštěna v prosinci 2019.

13 https://webgate.ec.europa.eu/fleet-europa/index_en.

14 Členské státy mohou osvobodit plavidla o LOA 12 až 15 metrů, která: a) provozují činnost výhradně v teritoriálních vodách členského státu vlajky nebo b) nestráví na moři nikdy více než 24 hodin od vyplutí do návratu do přístavu.

plavidlech o délce 12 až 15 metrů, kde se míra elektronických deníků zvýšila z 30 % na 40 %. Procento plavidel o LOA mezi 10 a 12 metry, která používala elektronické deníky, navíc vzrostlo ze zhruba 2 % v roce 2014 na 11 % v roce 2019.

Sledování úlovků **plavidel o LOA kratší než 10 metrů** musí být prováděno prostřednictvím plánů namátkových kontrol, tištěných lodních deníků nebo prodejních dokladů. Podíl plavidel, na něž se vztahuje každá z těchto metod sledování, byl během sledovaného období poměrně stabilní, přičemž v průběhu let došlo ke kolísání o několik procentních bodů. Nejčastěji používanou metodou sledování byly plány namátkových kontrol. Kromě těchto forem kontroly zavedly některé členské státy elektronické lodní deníky, a přestože je nahlášený počet těchto plavidel sice poměrně malý, zvýšil se z přibližně 100 v roce 2015 na 450 v roce 2019.

Vzhledem k tomu, že podávání zpráv v tištěné podobě je považováno za neúčinné a vytváří značnou administrativní zátěž[15], je cílem návrhu Komise na revidovaný režim EU pro kontrolu rybolovu podávání zpráv plně digitalizovat ve všech segmentech loďstva v souladu s digitální strategií EU[16]. Opatření navrhovaná v této oblasti na úrovni EU jsou v souladu s dostupnými technologiemi. Cílem navrhovaných opatření je rovněž zabránit narušení rovných podmínek, ke kterému by mohlo dojít, pokud by členské státy přijaly tyto nové technologie jednostranně. V této souvislosti uspořádala Komise v prosinci 2018 pracovní setkání o **digitálních nástrojích pro drobný rybolov**[17]. Pracovní setkání se týkalo těchto oblastí: i) digitální nástroje pro sledování plavidel; ii) digitální nástroje pro hlášení úlovků a iii) zasedání zaměřené na Evropský námořní a rybářský fond (ENRF) jako mechanismus financování. Pracovní setkání poskytlo možnost pro sdílení: i) znalostí; ii) osvědčených postupů a iii) trendů a vývoje digitálních řešení pro sledování a kontrolu drobného rybolovu. Účastníci pracovního setkání se celkově vyslovili pro technologické inovace, přestože vznesli výhrady k nákladům a úsporám z rozsahu při vybavování větší části loďstva EU digitálními nástroji. V této otázce podporuje návrh Komise na Evropský námořní, rybářský a akvakulturní fond (ENRAF[18,19]) na období 2021–2027 nákup a instalaci zařízení pro povinné sledování plavidel a elektronické systémy vykazování u plavidel pro drobný pobřežní rybolov[20] se 100% mírou podpory.

Obavy ohledně **sledovatelnosti** přetrvávají, přestože v této oblasti došlo k pokroku a členské státy hledají různá řešení, aby zajistily sledovatelnost produktů rybolovu. V informačním řetězci existují nedostatky v důsledku pokračujícího používání tištěných i elektronických informací, jakož i nedostatku harmonizovaných norem pro údaje. Tyto nedostatky dosud

---

15 SWD(2018) 280 final.

16 Utváření digitální budoucnosti Evropy. Utváření digitální budoucnosti Evropy (europa.eu).

17 https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/news/workshop-digital-tools-small-scale-fisheries-brussels-4-5-december-2018-2018-11-30_en.

18 COM(2018) 390 final.

19 https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/news/commissioner-sinkevicius-welcomes-provisional-political-agreement-european-maritime-fisheries_en.

20 Drobný pobřežní rybolov mohou provozovat rybářská plavidla o LOA kratší než 12 metrů, která nepoužívají vlečná lovná zařízení.

nebyly vyřešeny. Ukázalo se, že provádění stávajících pravidel sledovatelnosti podle nařízení o kontrolním režimu je pro mnoho členských států výzvou. K důvodům patří: i) nedostatečná koordinace mezi různými orgány odpovědnými za kontroly v dodavatelském řetězci; ii) rozdílné výklady použitelnosti ustanovení o sledovatelnosti a iii) nejasnost týkající se ustanovení o sledovatelnosti obecného potravinového práva[21]. Tato zjištění potvrzují výsledek předchozího hodnocení nařízení o kontrolním režimu, které připisovalo nedostatky v jeho provádění nedostatečné jasnosti stávajícího právního rámce. Tato zjištění rovněž potvrzují význam návrhu Komise na revizi režimu pro kontrolu rybolovu. S cílem pomoci při řešení těchto otázek uspořádala Komise v říjnu 2019 **pracovní setkání o sledovatelnosti produktů rybolovu a akvakultury**[22]. Pracovní setkání se týkalo těchto oblastí: i) navrhované změny požadavků na sledovatelnost v probíhající revizi nařízení o kontrolním režimu a ii) prezentace různých systémů a technologií, které v současné době provádějí členské státy a průmysl v oblasti sledovatelnosti produktů rybolovu. Mezi klíčové projednávané body zmíněné na pracovním setkání patřil význam interoperability mezi systémy a způsob zajištění účinného provádění ve prospěch všech dotčených subjektů, tj. orgánů, provozovatelů a konečných spotřebitelů.

Jedním z hlavních pilířů řízení rybolovu v rámci SRP je správa kvót. Důležité je přesné vážení, registrace a sledovatelnost produktů rybolovu: i) pro kontrolní účely; ii) pro sledování čerpání kvót a iii) za účelem zajištění dlouhodobé udržitelnosti rybolovných činností. Audity a ověřování prováděné Komisí ve vybraných členských státech[23] poukázaly na významné nedostatky při **vážení, registraci a sledovatelnosti** úlovků. Tyto nedostatky: i) narušily rovné podmínky při uplatňování pravidel mezi členskými státy; ii) usnadnily nadměrný rybolov a iii) vedly k nedostatečnému hlášení úlovků. Všechny tyto tři problémy ohrožují cíle SRP. Komise přijala opatření k odstranění zjištěných nedostatků (viz oddíl 3.3) a bude nadále hodnotit, jak členské státy uplatňují pravidla pro vážení, registraci úlovků a sledovatelnost.

[21] Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

[22] https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/news/traceability-fisheries-products-know-what-you-buy-2019-10-10_en

[23] Dánsko, Irsko, Belgie a Nizozemsko.

2.3. Zvláštní kontrolní a inspekční programy

Členské státy provedly na vnitrostátní a regionální úrovni **zvláštní kontrolní a inspekční programy** přijaté Komisí pro pět mořských oblastí EU[24]. Agentura EFCA zajistila operační koordinaci inspekčních činností na regionální úrovni prostřednictvím plánů společného nasazení. Celkový počet kontrol provedených v rámci plánů společného nasazení se od roku 2015 do roku 2019 téměř zdvojnásobil, přičemž v roce 2019 bylo provedeno více než 32 000 inspekcí. Procento domnělých[25] porušení předpisů u inspekcí na moři i na pevnině se ve stejném období také zdvojnásobilo, přičemž průměry za jednotlivé roky a v mořských oblastech se pohybovaly od 2 % k více než 24 %[26]. Velká většina domnělých porušení zjištěných během inspekcí na moři a na pevnině v rámci plánu společného nasazení souvisela s nesprávným hlášením úlovků a nedodržováním pravidel pro technická opatření[27]. V roce 2019 představovala domnělá porušení související s nesprávným hlášením více než 40 % celkového počtu zjištěných podezření na porušení předpisů v Černém moři a Severním moři. Porušení související s nesprávným zaznamenáváním představovalo téměř 60 % domnělých porušení v Baltském moři a v rámci plánů společného nasazení u „západních vod“ severovýchodního Atlantiku vzrostlo na 75 %. V plánu společného nasazení ve Středozemním moři představovala domnělá porušení související s nedodržováním pravidel pro technická opatření 30 % všech porušení, zatímco nesprávné zaznamenávání představovalo 25 % a zbývajících 45 % zjištěných domnělých porušení souviselo s nedodržováním pravidel řízení nebo sledovatelností.

V posledních letech mělo zpravodajství v oblasti kontroly rybolovu prospěch z využívání **nových technologií**, jako jsou technologie pozorování Země. V roce 2019 využívala agentura EFCA **družicový dálkový průzkum Země** pro detekci plavidel, identifikaci cílů a další zvláštní úkoly v oblasti sledování.

2.4. Kontrola povinnosti vykládky

Povinnost vykládky, která plně vstoupila v platnost v lednu 2019, je jednou z hlavních součástí reformované SRP. Od jeho postupného zavádění, které začalo v lednu 2015, dosáhly členské státy při kontrole a prosazování jeho uplatňování malého pokroku. Komise provedla řadu auditů, aby vyhodnotila opatření přijatá členskými státy s cílem: i) zajistit kontrolu a prosazování povinnosti vykládky a ii) zajistit přesnou dokumentaci všech úlovků. Zjištění těchto auditů ve spojení s dalšími zprávami, k nimž patří: i) zprávy o hodnocení plnění povinnosti vypracované agenturou EFCA ve spolupráci s regionálními skupinami odborníků pro kontrolu[28]; ii) zprávy členských států a iii) zprávy nevládních organizací zabývajících se

---

[24] Východní Atlantik a Středozemní moře; Černé moře; Baltské moře; Severní moře a divize ICES IIa; západní vody severovýchodního Atlantiku.

[25] Pojem „domnělé porušení předpisů“ se vztahuje na porušení předpisů zjištěná inspektorem a uvedená v inspekční zprávě před přijetím rozhodnutí příslušným orgánem nebo soudcem.

[26] https://www.efca.europa.eu/sites/default/files/EFCA%20Annual%20Report%20for%20year%202019.pdf.

[27] Úř. věst. L 198, 25.7.2019, s. 105.

[28] https://www.efca.europa.eu/en/content/compliance-evaluation.

životním prostředím, poukazují na nedostatečnou úroveň plnění povinnosti vykládky. Zjištění rovněž naznačují, že v několika mořských oblastech dochází k rozsáhlým, nezákonným a nezdokumentovanému počtu výmětů. Úspěch povinnosti vykládky závisí mimo jiné na tom, aby členské státy zavedly vhodná opatření k zajištění kontroly a prosazování rybolovných činností na moři. Tato opatření by podpořila plnění povinnosti a motivovala odvětví rybolovu, aby se v první řadě vyhnulo nežádoucím úlovkům, což je cílem SRP. Jako nákladově nejefektivnější prostředek pro členské státy k zajištění kontroly a prosazování rybolovných činností na moři se prokázalo dálkové elektronické sledování zahrnující uzavřený televizní okruh a senzory. Z tohoto důvodu poskytuje návrh Komise na revizi režimu EU pro kontrolu rybolovu právní základ pro povinné používání dálkového elektronického sledování založené na riziku jako nejúčinnějšího a nákladově nejefektivnějšího prostředku kontroly povinnosti vykládky na moři. V roce 2019 vypracovala agentura EFCA ve spolupráci s členskými státy technické pokyny a minimální specifikace pro dálkové elektronické sledování[29].

2.5. Inspekce a prosazování

Počet **osob oprávněných členskými státy provádět inspekce rybolovu** se zvýšil z přibližně 12 750 v roce 2015 na téměř 14 400 v roce 2019, přičemž počet inspektorů se pohyboval v rozmezí přibližně 4 až 5 000 ekvivalentů plného pracovního úvazku na členský stát. Porovnáme-li poměr inspektorů rybolovu na plný a částečný úvazek, je u přibližně jednoho ze tří inspektorů hlavním úkolem kontrola rybolovu. Je obtížné posoudit skutečné zvýšení počtu zaměstnanců, kteří se věnují kontrole rybolovu, protože pravomoci inspektorů se v jednotlivých členských státech liší[30]. Některé členské státy nicméně zdůraznily, že trpí nedostatkem pracovníků v inspektorátech, což může ohrozit účinnost jejich kontrolních systémů.

Členské státy ohlásily v letech 2015–2019 celkem přibližně 450 000 **inspekcí.** Porovnáme-li poměr inspekcí napříč čtyřmi hlavními lokalitami, 48 % bylo provedeno v přístavu / při vykládce, 26 % na trhu, 22 % na moři a 4 % během přepravy.

Členské státy ohlásily v roce 2015 1 147 hlídkových lodí využívaných k inspekci rybolovu a v roce 2019 se jejich počet zvýšil na 1 256, přičemž za sledované období 2015–2019 činil celkový počet dnů strávených hlídkováním na moři téměř 100 000 ve srovnání s 56 000 dny strávenými hlídkováním na moři nahlášenými za období 2010–2014. Kromě toho členské státy rovněž nahlásily zvýšení počtu pozorovacích letadel určených ke kontrole rybolovu a dozoru nad ním, a to ze 72 v roce 2015 na 76 v roce 2019, přičemž v letech 2015–2019 činil počet hodin dohledu celkově téměř 30 000. Rovněž došlo k nárůstu míry využívání nových technologií pro dohled nad rybolovem. V roce 2015 nahlásily použití dronů dva členské státy, přičemž jich bylo celkem využito osm, a v roce 2019 jich využilo sedm členských států, přičemž v provozu bylo celkem 39 zařízení.

---

[29] https://www.efca.europa.eu/en/content/technical-guidelines-and-specifications-implementation-remote-electronic-monitoring-rem-eu.

[30] Za inspektory lze považovat řadu vnitrostátních agentů, od specializovaných inspektorů rybolovu po policii a agenty pracující jako celní úředníci.

V letech 2015–2019 členské státy zjistily celkem více než 65 000 **podezření na porušení předpisů**, přičemž roční údaj se pohyboval mezi 12 000 a 14 000. Počet **závažných porušení předpisů** ukázal obecný vzestupný trend, jejich počet vzrostl z přibližně 3 000 v roce 2015 na 3 500 v roce 2019. V průměru došlo ke zjištění o porušení předpisů přibližně u jedné z deseti inspekcí.

Mezi nejčastější domnělá porušení předpisů patří porušení týkající se sledovatelnosti (28 %), poté následují porušení předpisů týkající se lodního deníku rybolovu a prohlášení o vykládce (22 %) a porušení pravidel kontroly obsažených ve víceletých plánech[31] (20 %). Pokud jde o nejméně častá podezření na porušení předpisů, nenahlásily členské státy žádná porušení – nebo téměř žádná porušení – v těchto oblastech: i) sledování cenových a intervenčních pravidel; ii) společná organizace trhů nebo iii) vážení po přepravě.

V roce 2019 Komise zahájila studii o **sankčních systémech**[32] členských států. Cílem bylo poskytnout hloubkovou analýzu a posouzení fungování vnitrostátních sankčních systémů, a zejména sankcí uplatňovaných členskými státy za porušení předpisů v letech 2015 až 2019. Výsledky studie naznačují, že nezbytný právní rámec v členských státech je většinou úplný a že mnoho členských států svůj právní rámec zlepšilo v posledních pěti letech. Na konci roku 2019 měly všechny členské státy kromě jednoho zaveden bodový systém pro držitele licence a velitele rybářských plavidel. V některých členských státech se však provedení **bodového systému** zpozdilo nebo dosud není v provozu. Kromě toho mezi zeměmi existují významné rozdíly, co se týče délky trvání řízení o sankcích a úrovně uložených sankcí. Z těchto zjištění vyplývá, že ačkoli se situace v období 2015–2019 ve srovnání s obdobím 2010–2014 zlepšila, je pro zajištění rovných podmínek třeba učinit více. Zjištění rovněž ukazují, že by pro zajištění účinnosti, odrazující povahy a přiměřenosti sankcí uplatňovaných v jednotlivých členských státech mělo být učiněno více. Mezi primární cíle revize režimu pro kontrolu rybolovu navržené Komisí v roce 2018 patří odstranění současných regulačních překážek, které brání rovnému zacházení s provozovateli a spravedlivé hospodářské soutěži v celé EU.

2.6. Údaje a informace

Členské státy pravidelně nahlašují Komisi **údaje o úlovcích a intenzitě rybolovu**. Díky tomu je možné sledovat celkové přípustné odlovy a čerpání kvót. Klíčovým prvkem práce členských států a Komise na zlepšení sledování kvót je zajištění kvality údajů prostřednictvím vhodné potvrzování údajů a křížové kontroly. Co se týče povinnosti zřídit automatický **systém křížové kontroly a potvrzování údajů**, 22 z 23 členských států oznámilo, že tento systém zřídilo, ale pouze dvanáct z těchto 22 již své systémy automatizovalo. Dalších šest členských států plánuje automatizaci provést do roku 2021. Ve čtyřech členských státech jsou stále pozorovány další prodlevy v zavedení automatizace. Několik členských států uvádí, že provádění automatizovaných křížových kontrol je významným úspěchem za období 2015–2019.

---

[31] https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/fisheries/rules/multiannual-plans_en.

[32] „Study on the sanctioning systems of Member States for infringements to the rules of the Common Fisheries Policy“ (Studie o sankčních systémech členských států za porušení pravidel společné rybářské politiky), https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/dfb452c8-c4df-11eb-a925-01aa75ed71a1.

Za účelem zlepšení účinnosti a účelnosti výměny údajů stanovila Komise v roce 2016 závazný harmonogram pro členské státy, aby zavedly **normu FLUX** (z angl. fisheries language for universal exchange, což znamená jazyk rybolovu pro univerzální výměnu) **pro řízení údajů o rybolovu**[33]. Regionální organizace pro řízení rybolovu a země po celém světě mohou pomocí normy FLUX poprvé používat jednotný univerzální kód k automatizaci sběru a šíření údajů o úlovcích. Norma je rovněž harmonizována s normami používanými pro daně a sledovatelnost potravin. V posledních pěti letech se úroveň pokroku při provádění normy FLUX v jednotlivých členských státech a v různých oblastech lišila. Transportní vrstva systému výměny FLUX (FLUX TL) je nyní v provozu v Komisi a ve 22 z 23 dotčených členských států. Veškerá výměna údajů o rybolovu probíhá prostřednictvím ústřední platformy pro výměnu údajů, kterou zřizuje GŘ pro námořní záležitosti a rybolov, a tato platforma se může použít k zasílání potvrzených údajů a ověřeného obsahu ve standardních formátech Komisi. Výměna údajů v těchto formátech probíhá nebo ve většině členských států značně pokračuje u těchto kategorií údajů: rybolovná činnost, prodejní doklady, poloha plavidla, údaje o loďstvu a souhrnné údaje o úlovcích.

3. Provádění ze strany Komise

Komise sehrála klíčovou úlohu při pomoci členským státům s prováděním nařízení o kontrolním režimu a při sledování jejich souladu s nařízením. Komise zejména: i) umožnila výměnu údajů o rybolovu rozvojem nezbytné infrastruktury informačních technologií; ii) provedla četné audity a ověření a navázala na tyto audity a ověření; iii) pomáhala členským státům při výkladu právních předpisů a iv) zorganizovala mnoho skupin odborníků pro kontrolu rybolovu. Všechny tyto činnosti spolu s operativní koordinací, kterou agentura EFCA nabízí, významně přispěly ke zlepšení provádění nařízení o kontrolním režimu během sledovaného období.

3.1. Právní předpisy a rozvoj politik

V roce 2017 Komise přijala zprávu o provádění a hodnocení nařízení o kontrolním režimu[34]. V souladu s čl. 118 odst. 3 zpráva posoudila provádění nařízení a jeho dopady na společnou rybářskou politiku pět let po jeho vstupu v platnost. V rámci Programu pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT)[35] na rok 2015 zpráva rovněž posoudila, zda je nařízení o kontrolním režimu stále vhodné pro daný účel, a zaměřila se tak na zjednodušení a snížení regulační zátěže. Výsledky rovněž ukázaly, že ačkoli nařízení o kontrolním režimu pomohlo zlepšit režim pro kontrolu rybolovu a zvýšit míru dodržování pravidel společné rybářské politiky, nebylo pro daný účel zcela vhodné. Zpráva zdůraznila řadu klíčových výzev, které EU a její členské státy musely řešit, aby zajistily: i) udržitelný rybolov; ii) rovné podmínky pro provozovatele a iii) lepší synergie s ostatními politikami, zejména v oblasti

[33] http://www.unece.org/uncefact/unflux.

[34] COM(2017)192 final.

[35] Regulatory Fitness and Performance Programme (REFIT): State of Play and Outlook (Program pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT), „srovnávací přehled programu REFIT“, SWD(2015)110 final.

životního prostředí a trhů. Zvláštní zpráva Evropského účetního dvora[36], usnesení Evropského parlamentu[37] a stanovisko platformy REFIT[38] rovněž ukázaly, že režim EU pro kontrolu rybolovu má své chyby a celkově není pro daný účel vhodný.

Účetní dvůr vyjádřil obavy zejména v těchto otázkách: i) přesnost rejstříků loďstva členských států (s ohledem na výkon motorů a hrubou prostornost); ii) vysoká závislost na nespolehlivých systémech hlášení úlovků v tištěné podobě; iii) nedostatečné účinné sledování loďstva pro drobný rybolov; iv) potřeba zřídit platformu pro výměnu údajů s cílem usnadnit sdílení údajů o rybolovu mezi členskými státy; v) chybějící standardizované protokoly o inspekci rybolovu a vi) potřeba provést systém pro výměnu údajů o porušeních předpisů a sankcích mezi členskými státy.

V červnu 2017 Komise zahájila politickou iniciativu na revizi režimu EU pro kontrolu rybolovu. V rámci této iniciativy Komise v říjnu 2017 zveřejnila počáteční posouzení dopadů, po němž následovaly cílené konzultace se zúčastněnými stranami v listopadu a prosinci 2017. To vedlo k tomu, že Komise v květnu 2018 přijala **návrh na revizi režimu EU pro kontrolu rybolovu**[39]. Cílem návrhu je: i) posílení ustanovení v oblasti vynucování; ii) zajištění lepší kvality údajů a informací o rybolovu a jejich lepší sdílení, zejména pro drobný a rekreační rybolov; iii) odstranění nedostatků v rámci společné rybářské politiky při kontrole povinnosti vykládky; iv) snížení administrativní zátěže a v) posílení synergií s ostatními politikami. Současná analýza provádění nařízení o kontrolním režimu na období 2015–2019 ukazuje, že všechny tyto otázky jsou stále důležité. Návrh v současné době prochází řádným legislativním postupem a je posuzován Evropským parlamentem a Radou. Cíle revize jsou plně v souladu se Zelenou dohodou pro Evropu[40] a k podpoře ekologické transformace využívají přínosů digitální transformace. Je rovněž součástí strategie Komise „Od zemědělce ke spotřebiteli“[41], jelikož revidovaný režim pro kontrolu rybolovu bude bojovat proti podvodům v potravinářství a napomůže udržitelnosti potravin prostřednictvím vylepšeného systému sledovatelnosti.

Hodnocení v rámci programu REFIT zdůraznilo význam zvláštních kontrolních a inspekčních programů. Všechny zúčastněné strany považují zvláštní kontrolní a inspekční programy za nepostradatelné pro účinné inspekce a posílení spolupráce mezi členskými státy ve vodách EU a v mezinárodních vodách. V roce 2017 začala Komise ve spolupráci s agenturou EFCA a členskými státy pracovat na novém přístupu, který by: i) zjednodušení stávající zvláštní kontrolní a inspekční programy[42]; ii) rozšířil jejich geografické pokrytí a oblast působnosti v

---

36 Zvláštní zpráva „Systém EU pro kontrolu rybolovu: je zapotřebí většího úsilí“ https://www.eca.europa.eu/cs/Pages/DocItem.aspx?did=41459.

37 https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2016-0407_CS.html.

38 https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/xiv3acontrol_of_eu_fisheries.pdf.

39 COM(2018)368 final.

40 https://ec.europa.eu/info/strategy/priorities-2019-2024/european-green-deal_cs.

41 https://ec.europa.eu/food/farm2fork_en.

42 Úř. věst. L 350, 20.12.2012, s. 99; Úř. věst. L 170, 22.6.2013, s. 66, Úř. věst. L 175, 27.6.2013, s. 61, Úř. věst. L 85, 21.3.2014, s. 15.

souladu s reformovanou SRP a iii) snížil administrativní zátěž. To vedlo k tomu, že Komise v roce 2018 přijala nové zvláštní kontrolní a inspekční programy[43], které se týkají všech mořských oblastí EU a veškerého rybolovu, na nějž se vztahují opatření EU pro zachování a řízení rybolovu v těchto mořských oblastech. To také zlepšilo plány společného nasazení jako platformu pro koordinaci. Rovněž byla vypracována harmonizovaná metodika pro posouzení rizik s cílem stanovit: i) soudržný přístup ke kontrolním a inspekčním programům v rámci mořské oblasti a ii) rovné podmínky pro rybolov v různých členských státech. Harmonizovanou metodiku[44] vypracovala agentura EFCA ve spolupráci s členskými státy a metodika vychází z možných hrozeb nedodržení pravidel SRP.

3.2. Údaje a informace

Od roku 2015 Komise věnovala značné zdroje a úsilí na rozvoj nezbytné infrastruktury informačních technologií, aby si členské státy mohly údaje o rybolovu vyměňovat ve formátu UN/FLUX. V souladu s doporučením Účetního dvora[45] zlepšit úplnost a spolehlivost údajů o rybolovu se Komise v letech 2015–2019 zaměřila na vývoj a provádění transportní vrstvy FLUX (FLUX TL)[46]. Tento projekt se ukázal jako náročný, protože rané verze transportní vrstvy FLUX TL nemohly zvládnout rostoucí objem vyměňovaných údajů. S každou novou verzí byl software FLUX TL výkonnější. Nejnovější aktualizace splňují nezbytnosti a nabízejí více technických výhod, k nimž patří stránka sledování. Komise rovněž hrála rozhodující úlohu při navrhování prováděcích dokumentů, které obsahují podrobná pravidla pro výměnu údajů. Tyto dokumenty jsou sjednány s členskými státy prostřednictvím skupiny odborníků pro elektronický systém hlášení a řízení údajů.

Komise rovněž vypracovala standardizované formáty pro výměnu údajů o oprávněních k rybolovu a inspekčních zprávách. Systém LICENSE pro výměnu oprávnění k rybolovu mezi členskými státy, třetími stranami a Komisí začal fungovat v prosinci 2020. Očekává se, že systém LICENSE bude do poloviny roku 2021 rozšířen, tak aby umožňoval výměnu inspekčních zpráv.

Na žádost Evropského parlamentu zahájila Komise v listopadu 2019 pilotní projekt s cílem vypracovat a otestovat „režim kontroly rekreačních úlovků mořčáka obecného“[47]. Externí dodavatel vyvinul integrovaný nástroj IT, který rekreačním rybářům umožňuje rychle informovat vnitrostátní orgány o jejich denních úlovcích prostřednictvím registrace těchto úlovků. Pro získávání těchto údajů o úlovcích byla vytvořena internetová platforma (RecFishing.eu), která bude díky pozitivním výsledkům pilotního projektu dále rozšiřována.

---

43 Úř. věst. L 317, 14.12.2018, s. 29.

44 https://www.efca.europa.eu/sites/default/files/Risk%20Assessment%20Methodology.pdf.

45 Doporučení 3 zvláštní zprávy č. 08/2017 „Systém EU pro kontrolu rybolovu: je zapotřebí většího úsilí“ https://www.eca.europa.eu/cs/Pages/DocItem.aspx?did=41459.

46 FLUX TL je software používaný k výměně údajů o rybolovu mezi členskými státy, Evropskou komisí a agenturou EFCA.

47 https://op.europa.eu/cs/publication-detail/-/publication/01f3d94d-4019-11eb-b27b-01aa75ed71a1.

Výsledky byly představeny na webináři „Monitorování a kontrola rekreačního rybolovu“ v prosinci 2020[48].

3.3. Činnosti Komise v oblasti ověřování a prosazování práva

Členské státy musí zajistit, aby měly zavedeny účinné režimy pro kontrolu rybolovu. Komise je odpovědná za dohled nad správným uplatňováním nařízení o kontrolním režimu a pravidel SRP ze strany členských států a za jeho prosazování. Za účelem ověření účinnosti kontrolních systémů a dodržování pravidel SRP členskými státy provádějí úředníci Komise ověřování, nezávislé inspekce a audity. V období 2015–2019 provedlo GŘ pro námořní záležitosti a rybolov v členských státech přibližně 150 návštěv v terénu, z nichž většina byly **audity**. Zvláštní důraz byl kladen na: i) řádné fungování postupů pro registraci úlovků; ii) postupy vážení; iii) opatření zavedená za účelem kontroly povinnosti vykládky; iv) sledování a kontrola vnějšího rybářského loďstva a v) ověřování výkonu motorů.

Provedly se též **ověřovací mise a audity** s cílem zkontrolovat provádění kontrolních opatření pro zvláštní druh rybolovu, u něhož vyšly najevo problémy a byla nutná naléhavá opatření, jako je rybolov tuňáka obecného ve Středozemním moři, tresky obecné a lososa obecného v Baltském moři a rybolov za použití pulzního elektrického proudu v Severním moři. Byly provedeny kontroly za účelem vyšetření údajných porušení práva Unie v oblasti rybolovu oznámených prostřednictvím stížností. Kromě toho bylo vynaloženo úsilí k odstranění nedostatků zjištěných při řádném provádění ustanovení o sankcích a bodových systémů.

V letech 2019 až 2020 Komise požadovala, aby dva členské státy zahájily **správní šetření.** První šetření se zaměřilo na nedostatky zjištěné při vážení a kontrolních opatřeních pro pelagický rybolov a rekreační rybolov tuňáka obecného[49]. Druhé šetření se zaměřilo na nedostatky v kontrolním systému chovu tuňáka obecného[50].

V mnoha případech se členské státy úspěšně zabývaly zjištěními z auditů a ověřovacích misí v rámci neformálních dvoustranných dialogů (známých také jako **případy v rámci projektu EU Pilot**). V letech 2015 až 2018 Komise v rámci EU Pilot otevřela sedm případů pro šest členských států, z nichž jeden stále probíhá. Tyto případy se týkaly: i) provádění akčního plánu; ii) provádění bodového systému ve dvou členských státech; iii) kontroly loďstva působícího v Komisi pro rybolov v severovýchodním Atlantiku; iv) hlášení úlovků a v) kontroly výkonu motorů ve dvou členských státech. V roce 2019 Komise zahájila v rámci projektu EU Pilot 24 případů zahrnujících celkem sedmnáct členských států. Z toho osm souviselo s kontrolou vnějšího rybářského loďstva členských států, patnáct s kontrolou výkonu motorů a jeden se sankčním a bodovým systémem. Komise kromě toho v roce 2020 zahájila v rámci projektu EU Pilot další tři případy týkající se tří členských států, z nichž dva se týkaly umístění tuňáka obecného do klecí a jeden kontroly vnějšího rybářského loďstva.

[48] https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/news/webinar-recreational-fisheries-monitoring-and-control-2020-12-04_en.

[49] Irsko.

[50] Chorvatsko.

Pokud Komise v kontrolních systémech členských států objeví nedostatky, jejichž řešení od členských států vyžaduje více úsilí a času, vypracuje pro tyto členské státy **akční plány**. V období 2015–2019 Komise vypracovala devět nových akčních plánů[51] a ve stejném období bylo uzavřeno šest z osmi akčních plánů zahájených před rokem 2015[52]. Na konci roku 2019 mělo akční plán[53] jedenáct členských států a v roce 2020 byly zahájeny čtyři nové akční plány[54]. Těchto patnáct probíhajících akčních plánů se zaměřuje na: i) nedostatky zjištěné v systému registrace úlovků; ii) systémy sankcí; iii) proces řízení rizik; iv) počítačové systémy potvrzování údajů / systémy automatizované křížové kontroly a v) požadavky na sledovatelnost.

V letech 2015–2019 Komise zahájila proti členským státům tři **řízení o nesplnění povinnosti**. Tato řízení se týkala: i) kontroly loďstva ve vodách oblasti NAFO[55]; ii) provádění bodového systému[56] a iii) dodržování ustanovení o výlučnosti a kontroly loďstva provádějícího rybolov v západní Africe[57]. Dvě z těchto řízení byla v letech 2019 a 2020 uzavřena[58] a jedno[59] stále probíhá. Jedno řízení, které bylo zahájeno v roce 2014 v souvislosti se souladem se systémem registrace úlovků a vážení, stále probíhá[60]. V roce 2020 zahájila Komise tři nová řízení o nesplnění povinnosti: jedno o kontrole hospodářství v oblasti rybolovu tuňáka obecného[61] a dvě o systému registrace úlovků a vážení[62].

Jedno z řízení o nesplnění povinnosti vedlo k pozastavení kontrolních fondů ENRF *ex ante* a ověřovací mise týkající se lovu lososa obecného v Baltském moři vedly k prováděcímu rozhodnutí o návratnosti[63] u jednoho členského státu.

4. Kontrola rybolovu a provádění SRP a ENRF

Jedním z hlavních pilířů provádění SRP je nařízení o kontrolním režimu, protože stanoví pravidla pro hlášení úlovků. Tato pravidla jsou nezbytná pro ověřování, že každoročně přijímaná omezení odlovu jsou dodržována. V období 2015–2019 Komise zjednodušila právní proces pro převody kvót. Kromě zlepšení zdrojů vyčleněných členskými státy na podávání zpráv se díky tomuto zjednodušenému právnímu procesu stal systém převodu kvót

---

51 Belgie, Estonsko, Finsko, Chorvatsko, Itálie, Kypr, Řecko, Malta, Nizozemsko.

52 Bulharsko, Itálie, Lotyšsko, Malta, Rumunsko, Španělsko.

53 Belgie, Estonsko, Finsko, Francie, Chorvatsko, Itálie, Kypr, Malta, Nizozemsko, Portugalsko, Řecko.

54 Bulharsko, Rumunsko, Slovinsko, Švédsko.

55 Portugalsko.

56 Irsko.

57 Itálie.

58 Itálie a Portugalsko.

59 Irsko.

60 Dánsko.

61 Malta.

62 Belgie a Nizozemsko.

63 Úř. věst. L 56, 27.2.2020, s. 1.

transparentnějším a účinnějším. Nicméně je zapotřebí více práce na zlepšení podávání zpráv o převodech a odpočtech v souvislosti s mezinárodními dohodami, neboť u podávání zpráv někdy dochází k nesrovnalostem.

Provádění systému EU pro kontrolu rybolovu je podporováno z fondu ENRF[64]. V rámci fondu ENRF přidělily členské státy na operace v oblasti kontroly a prosazování práva v období 2014–2019 společně 567,9 milionu EUR. Do konce roku 2019 členské státy vyčlenily 375,8 milionu EUR, jež se mají utratit[65], což představuje 66,2 % celkového plánovaného rozpočtu fondu ENRF na tato opatření. Tři hlavní investice z mnoha druhů investic jsou tyto: i) nákup, instalace a rozvoj technologie; ii) modernizace a nákup hlídkových lodí, letadel a vrtulníků a iii) provozní náklady. Tyto tři druhy investic dohromady přilákaly 70 % celkových prostředků. Je třeba poznamenat, že ačkoli priorita EU, do níž kontrola spadá (priorita Unie 3: „Podpora provádění SRP“), má nejvyšší míru čerpání ze všech rybářských fondů, míra čerpání 46,8 % je v absolutním vyjádření stále nízká a Komise doufá, že v období 2021–2027 budou současný fond ENRF i nový fond ENRAF lépe prováděny. V této souvislosti byly stanoveny pokyny pro programování fondu ENRAF[66] a byly přiděleny případné rozpočtové výdaje na „zlepšení kontroly a prosazování práva v rámci rybolovu a poskytování údajů“, včetně vývoje a provádění účinné a inovativní technologie monitorování rybolovu[67].

5. Koordinace s členskými státy, agenturou EFCA a třetími partnery na mezinárodních fórech

Účinné a účelné uplatňování režimu pro kontrolu rybolovu vyžaduje stálou interakci a spolupráci mezi členskými státy, Komisí a agenturou EFCA. Rovněž vyžaduje spolupráci na mezinárodní úrovni se třetími zeměmi a regionálními organizacemi pro řízení rybolovu.

Komise pravidelně projednává provádění nařízení o kontrolním režimu s členskými státy a agenturou EFCA v rámci **skupiny odborníků pro kontrolu rybolovu**. Otázky spojené s prosazováním předpisů jsou projednávány ve **skupině odborníků pro dodržování předpisů** a vývoj a zavádění informačních technologií jsou projednávány ve **skupině odborníků pro elektronický systém hlášení a řízení údajů**.

Na úrovni EU **Komise a agentura EFCA** úzce spolupracují, aby zajistily správné provádění režimu pro kontrolu rybolovu, výměnu informací a údajů, jakož i účast na různých zasedáních týkajících se kontroly rybolovu. Komise se zejména zapojuje do: i) činností

64 Úř. věst. L 149, 20.5.2014, s. 1.

65 https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/news/eu-funding-fisheries-aquaculture-and-processing-sectors-how-have-member-states-used-it-2020-12_en.

66 SWD(2020) 206 final – příloha.

67 Mezi navrhované investice v oblasti kontroly a prosazování práva patří: i) kontrola a sledování povinnosti vykládky; ii) kontrola vážení; iii) námořní dohled; iv) sledovatelnost, sledování a kontrola loďstva pro drobný rybolov v) a ověřování motorů. Mezi další navrhované investice patří dálkové elektronické sledování, včetně: i) uzavřeného televizního okruhu; ii) softwaru pro automatické rozpoznávání; iii) dronů; iv) satelitních snímků s vysokým rozlišením; v) technologie blockchain; vi) ručního elektronického systému hlášení a vii) zařízení a systémů pro průběžné sledování výkonu motorů.

organizovaných regionálními skupinami odborníků pro kontrolu a agenturou EFCA za účelem provádění plánu společného nasazení a ii) pracovní skupiny pro elektronické inspekční zprávy a zprávy o dohledu.

Jako světový lídr v oblasti správy oceánů a boje v první linii proti rybolovu NNN EU aktivně podporuje lepší správu oceánů, včetně kontrolních opatření. V souladu s agendou pro mezinárodní správu oceánů[68] **Komise úzce spolupracuje s partnery z celého světa**, jako jsou regionální organizace pro řízení rybolovu[69] a mezinárodní organizace[70]. Komise rovněž dvoustraně spolupracuje se třetími zeměmi, které s EU uzavřely dohody o rybolovu[71], a se třetími zeměmi v rámci dialogů o rybolovu NNN[72] s cílem: i) zajistit dodržování předpisů v oblasti rybolovu; ii) uplatňovat nejnovější normy pro kontrolu rybolovu a výměnu údajů[73] a iii) zajistit řádná následná opatření v případech nedodržování předpisů.

6. Závěr

Kontrola rybolovu je nezbytná pro dosažení cílů společné rybářské politiky, jakož i pro zajištění rovných podmínek pro provozovatele. V období 2015–2019 dosáhly členské státy při provádění nařízení o kontrolním režimu pokroku. Zlepšení zahrnují: i) modernizovanější metody kontroly, včetně zvýšené míry využívání systému satelitního sledování plavidel a elektronického systému hlášení pro sledování, kontrolu a podávání hlášení o rybářských plavidlech a ii) automatizované křížové kontroly údajů o rybolovu. Členské státy rovněž vynaložily úsilí na zlepšení svých sankčních systémů, ačkoli úroveň provádění těchto sankčních systémů není ve všech členských státech stejná, což vytváří nerovné podmínky. Komise a agentura EFCA členským státům pomohly: i) vyvinout nové nástroje IT; ii) harmonizovat metodiky pro posouzení rizik a iii) koordinovat se na provozní úrovni. Provádění fondu ENRF navíc poskytlo finanční podporu na kontrolu tím, že přispělo k nákupu, instalaci a rozvoji technologií a modernizaci kontrolních metod v členských státech.

Navzdory významným zlepšením přetrvávají v uplatňování nařízení o kontrolním režimu nedostatky. Tyto nedostatky lze nalézt v: i) ustanoveních o kontrole a ověřování výkonu motoru; ii) vážení; iii) povinnostech vykládky; iv) kontrole vnějšího rybářského loďstva a v) oblasti sankcí. V nadcházejících letech se Komise zaměří na další provádění těchto opatření. Komise bude rovněž pokračovat v práci na prosazování a úplném provádění SRP a na účinné kontrole a prosazování práva v souladu s pověřovacím dopisem předsedkyně von der

[68] https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/ocean/international-ocean-governance_en Opatření 7 agendy vyzývá k boji s nelegálním rybolovem a posilování celosvětového udržitelného řízení oceánských potravinových zdrojů. https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/ocean/international-ocean-governance_en.

[69] https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/fisheries/international-agreements/regional-fisheries-management-organisations-rfmos_en.

[70] https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/fisheries/international-agreements_en.

[71] https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/fisheries/international-agreements/sustainable-fisheries-partnership-agreements-sfpas_en.

[72] https://ec.europa.eu/oceans-and-fisheries/fisheries/rules/illegal-fishing_en.

[73] Díky úsilí EU přijala komise NEAFC v listopadu 2018 normu FLUX pro výměnu údajů. Komise rovněž zahájila jednání o zavedení normy UN/FLUX na různých dvoustranných fórech, včetně jednání s Norskem a Faerskými ostrovy.

Leyenové komisaři Virginijusovi Sinkevičiusovi[74]. Komise navíc: i) ověří uplatňování ustanovení o sledovatelnosti v souladu se strategií „Od zemědělce ke spotřebiteli“; ii) ověří kontrolu režimů intenzity rybolovu a iii) podpoří testování a rozvoj inteligentních technologií používaných pro kontrolu, a to v souladu se Zelenou dohodou pro Evropu. Společně s agenturou EFCA bude Komise dále pracovat na: i) rozvoji metodiky pro posuzování plnění povinnosti vykládky a ii) harmonizaci metodiky používané při provádění plánů namátkových kontrol při vážení. Při revizi režimu pro kontrolu rybolovu bude Komise i nadále spolupracovat s Radou a Parlamentem na posílení, modernizaci a vyjasnění stávajících pravidel.

[74] https://ec.europa.eu/commission/commissioners/sites/comm-cwt2019/files/commissioner_mission_letters/mission-letter-sinkevicius-2019-2024_en.pdf.